

UCHWAŁA Nr 60 / 1446 / 19
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
w RZESZOWIE
z dnia 9 lipca 2019r.

w sprawie rozpatrzenia protestu.

Działając na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019, poz. 512 t.j.), art. 9 ust. 1 pkt 2, art. 55 pkt 1, art. 57 i art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2018, poz. 1431 z późn. zm.),

Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie
uchwala, co następuje:

§ 1

W wyniku rozpatrzenia protestu wniesionego w dniu 28 maja 2019 r. przez Waldemara Olejniczak prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą AW-POL Waldemar Olejniczak od negatywnej oceny formalnej wniosku pn. „*Wprowadzenie na rynek innowacyjnych zabudów modułowych przez firmę AW-POL Waldemar Olejniczak*” nr RPPK.01.04.01-18-0157/19, złożonego w ramach naboru nr RPPK.01.04.01-IZ-00-18-005/18 dla Osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działania 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałania 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu Rozwój MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020

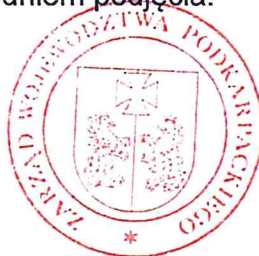
nie uwzględnia się protestu.

§ 2

Uzasadnienie rozstrzygnięcia protestu stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Władysław Ortyl

Załącznik do Uchwały Nr 60/1446/19
Zarządu Województwa Podkarpackiego
w Rzeszowie
z dnia 9 lipca 2019r.

Uzasadnienie rozstrzygnięcia protestu wniesionego dnia 28 maja 2019 r. przez Waldemara Olejniczak prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą AW-POL Waldemar Olejniczak od negatywnej oceny formalnej wniosku pn. „*Wprowadzenie na rynek innowacyjnych zabudów modułowych przez firmę AW-POL Waldemar Olejniczak*” nr RPPK.01.04.01-18-0157/19, złożonego do dofinansowania w ramach naboru nr RPPK.01.04.01-IZ-00-18-005/18 dla Osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działania 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałania 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu Rozwój MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020.

Zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2018, poz. 1431 z późn. zm.) – dalej: ustawa wdrożeniowa, Wnioskodawcy, w przypadku negatywnej oceny jego projektu wybieranego w trybie konkursowym, przysługuje prawo wniesienia protestu w celu ponownego sprawdzenia złożonego wniosku w zakresie spełniania kryteriów wyboru projektów.

W rozumieniu art. 53 ust. 2 pkt 1) ustawy wdrożeniowej, negatywną oceną jest ocena w zakresie spełniania przez projekt kryteriów wyboru projektów, w ramach której projekt nie uzyskał wymaganej liczby punktów lub nie spełnił kryteriów wyboru projektów, na skutek czego nie może być wybrany do dofinansowania albo skierowany do kolejnego etapu oceny.

Zgodnie z art. 55 tej ustawy protest jest rozpatrywany przez Instytucję Zarządzającą, którą dla Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej, jest Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie (dalej: Zarząd Województwa, IZ RPO WP).

Na podstawie art. 57 ustawy wdrożeniowej Zarząd Województwa rozpatruje protest, weryfikując prawidłowość oceny projektu w zakresie:

- kryteriów wyboru projektów, z których oceną Wnioskodawca się nie zgadza,
- zarzutów o charakterze proceduralnym w zakresie przeprowadzonej oceny, jeżeli zdaniem Wnioskodawcy naruszenia takie miały miejsce.

Zgodnie z art. 14 ust. 10 ustawy wdrożeniowej kryteria wyboru projektów zatwierdzane są przez Komitet Monitorujący.

W niniejszej sprawie przez kryteria wyboru projektów, o których mowa w art. 53 ust. 1, art. 54 ust. 2 pkt 4 oraz art. 57 ustawy wdrożeniowej rozumie się „Kryteria wyboru projektów dla poszczególnych osi priorytetowych, działań i poddziałań RPO WP 2014-2020 – Zakres EFRR” przyjęte przez Komitet Monitorujący RPO WP 2014-2020 uchwałą nr 127/XIV/2018 z dnia 14 września 2018 r. w sprawie zmiany uchwały nr 19/III/2015 Komitetu Monitorującego Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 z dnia 25 września 2015 r. w sprawie zatwierdzenia kryteriów wyboru projektów dla osi priorytetowych I – VI Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego z późn. zm. (dalej: kryteria).

Postępowanie konkursowe prowadzone jest w oparciu o obowiązujące przepisy prawa polskiego i unijnego oraz:

- „Szczegółowy Opis Osi Priorytetowych Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 (SZOOP)” przyjęty Uchwałą Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie nr 474/10013/18 z dnia 18 września 2018 r. w sprawie zmiany uchwały Nr 76/1709/15 Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie z dnia 14 lipca 2015 r. w sprawie przyjęcia Szczegółowego Opisu Osi Priorytetowych Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 z późn. zm. (dalej: Uszczegółowienie, SZOOP),
- Regulamin konkursu, w tym przypadku „Regulamin konkursu Oś priorytetowa I „Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka”, działanie 1.4 „Wsparcie MŚP”, poddziałanie: 1.4.1 „Dotacje bezpośrednie”, typ projektu „Rozwój MŚP”, Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego na lata 2014 – 2020 (regionalna pomoc inwestycyjna) Nabór nr RPPK.01.04.01-IZ-00-18-005/18” przyjęty Uchwałą Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie nr 476/10077/18 z dnia 25 września 2018 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu konkursu zamkniętego dla naboru wniosków o dofinansowanie projektów ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach I osi priorytetowej Działanie 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałanie 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu Rozwój MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 - nr RPPK.01.04.01-IZ-00-18-005/18 (dalej: Regulamin konkursu).

Kryteria wyboru projektów, o których mowa wyżej stanowią Załącznik Nr 6 do Regulaminu konkursu oraz załącznik nr 3a do Uszczegółowienia i zgodnie z § 16 część A ust. 1) Regulaminu konkursu ocena wniosków dokonywana jest w oparciu o nie.

Niniejsza sprawa rozstrzygana jest w następującym stanie faktycznym:

W dniu 28 lutego 2019 r. Waldemar Olejniczak prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą AW-POL Waldemar Olejniczak (dalej Wnioskodawca) złożył do IZ RPO WP wniosek o dofinansowanie projektu pn. *„Wprowadzenie na rynek innowacyjnych zabudów modułowych przez firmę AW-POL Waldemar Olejniczak”*. Wniosek został zarejestrowany pod nr RPPK.01.04.01-18-0157/19, a następnie poddany weryfikacji warunków formalnych oraz ocenie formalnej.

Celem projektu, zgodnie z punktem B.1 wniosku o dofinansowanie, jest: *„(...)wdrożenie wyników zrealizowanych prac B+R i wprowadzenie na rynek udoskonalonych i innowacyjnych produktów.”* Ww. cel osiągnięty zostanie poprzez realizację następujących zadań opisanych w pkt B.2 wniosku o dofinansowanie:

1. budowę hali - *„Inwestycja polega na budowie budynku produkcyjno-usługowego z częścią socjalno-biurową wraz z wewnętrznymi instalacjami: wodociągową, kanalizacji sanitarnej, c.o., gazową i elektryczną (z zewnętrznym odcinkiem od złącza pomiarowego (...)).”*
2. zakup maszyn i oprogramowania - *„Będą one służyły wytwarzaniu nowych produktów - przedstawionych w niniejszym wniosku o dofinansowanie Zadanie obejmuje: 1. Zakup wycinarki laserowej, 2. Zakup oprogramowania do projektowania, 3. Zakup komputerów przemysłowych, 4. Zakup żurawia dźwigowego, 5. Zakup stołów montażowych, 6. Zakup sprężarki powietrza.”*

Planowana data rozpoczęcia realizacji projektu według założonego harmonogramu (punkt C.1 wniosku o dofinansowanie) to 1 marca 2019 r., zaś planowana data zakończenia to 30 czerwca 2020 r. Wartość ogółem projektu według zapisów pierwotnie przedłożonego wniosku (punkt A.5.) wynosi 5 942 826,26 zł, w tym wydatki kwalifikowalne to 3 989 092,99 zł, zaś dofinansowanie z UE – 2 592 910,44 zł.

IZ RPO WP dokonując weryfikacji warunków formalnych wniosku stwierdziła występowanie w dokumentacji uchybień, w związku z powyższym w dniu 13 marca 2019 r., pismem znak: WP-II.432.4.157.2019.DK wezwano Wnioskodawcę do uzupełnień, które zostały przedłożone w Instytucji Zarządzającej w dniu 19 marca 2019 r.

Następnie w trakcie oceny formalnej IZ RPO WP stwierdziła występowanie uchybień wymagających uzupełnienia m.in. w zakresie istotnego z punktu widzenia niniejszej sprawy załącznika nr 5 do wniosku o dofinansowanie pn. *Dokument, potwierdzający prawo do dysponowania nieruchomością*, o czym poinformowano Wnioskodawcę pismem z dnia 4 kwietnia 2019 r., znak WP-II.432.4.157.2019.DK. IZ RPO WP wskazała, że: *„Zgodnie z Regulaminem konkursu należy mieć na uwadze, iż Wnioskodawca musi posiadać prawo do dysponowania nieruchomością na cele związane z realizacją projektu a tytułem prawnym do dysponowania nieruchomością*

może być wyłącznie prawo własności lub prawo wieczystego użytkowania. Jak wynika z przedłożonych dokumentów (wydruk z księgi wieczystej) działka nr 1164/2, na której ma być realizowana inwestycja stanowi współwłasność majątkową małżeńską. W związku z powyższym, brak jest spełnienia warunku konkursu, o którym mowa powyżej, a co za tym idzie brak spełnienia kryterium wyboru projektów „Kwalifikowalności zakresu rzeczowego projektu”. Jednak zgodnie z art. 45 ust.3 ustawy wdrożeniowej oraz zapisami zał. nr 3 do SzOOP istnieje możliwość poprawy/uzupełnienia projektu w zakresie niniejszego kryterium. W sytuacji gdy Wnioskodawca zdecyduje się na poprawę projektu w ww. zakresie proszę o przedłożenie stosownych dokumentów potwierdzających spełnienie powyższego kryterium. Przypominam jednocześnie, że warunek o którym mowa powyżej powinien być spełniony min. na dzień złożenia wniosku o dofinansowanie zgodnie z § 4 ust. 8 Regulaminu konkursu.”

W odpowiedzi na powyższe Wnioskodawca w dniu 11 kwietnia 2019 r. przedłożył uzupełnienia do wniosku o dofinansowanie. Natomiast w stosunku do załącznika nr 5 Wnioskodawca przedstawił wyjaśnienia, w których powołując się na zapisy Kodeksu cywilnego i Kodeksu rodzinno-opiekuńczego stwierdził, iż wypełnia zapisy kryterium wyboru projektu Kwalifikowalność zakresu rzeczowego projektu oraz wskazany zapis Regulaminu konkursu.

Wniosek został oceniony negatywnie na etapie oceny formalnej ze względu na niespełnienie kryterium formalnego standardowego pn. *Kwalifikowalność zakresu rzeczowego projektu*, gdyż zakres rzeczowy projektu nie jest zgodny z szczegółowymi zasadami określonymi w Regulaminie konkursu. O wyniku oceny poinformowano Wnioskodawcę pismem z dnia 8 maja 2019 r., znak: WP-II.432.4.157.2019.DK, dostarczonym w dniu 16 maja 2019 r.

Od oceny tej Wnioskodawca w dniu 28 maja 2019 r. złożył z zachowaniem terminu protest, który jest przedmiotem niniejszego rozstrzygnięcia. W proteście Wnioskodawca wskazuje, iż nie zgadza się z dokonaną oceną, stwierdzając że została ona dokonana nierzetelnie, nieproporcjonalnie i w sposób rażąco krzywdzący, a przede wszystkim niezgodny z obowiązującymi w Polsce przepisami prawa cywilnego. Wnioskodawca stwierdza, iż spełnia przesłanki Regulaminu konkursu dotyczące prawa do dysponowania nieruchomością, gdyż dysponuje prawem własności do nieruchomości. Wnioskodawca powołując się na zapisy Kodeksu cywilnego (Dz.U. 1964 nr 16 poz. 93) wskazuje, że zawarty w nim został jasny podział praw rzeczowych, które reguluje Księga druga: Własność i inne prawa rzeczowe. Wnioskodawca wnioskuje, iż zgodnie z uregulowaniami ww. kodeksu małżeńska wspólność majątkowa jest współwłasnością zgodnie z wykazanim w kodeksie podziałem praw rzeczowych. Następnie Wnioskodawca podkreśla, że współwłasność nie jest żadnym odrębnym prawem rzeczowym, a jest jednym z typów własności co według niego znajduje odzwierciedlenie w konstrukcji kodeksu cywilnego.

W odniesieniu do wspólności ustawowej małżeńskiej Wnioskodawca wskazuje, że każdemu ze współwłaścicieli przysługuje niewyodrębniony fizycznie idealny udział we współwłasności oznaczający partycypację we wspólnym prawie własności. W związku z powyższym Wnioskodawca stwierdza, że spełnił wymagania Regulaminu konkursu w tym zakresie. Dodatkowo zaznacza, że przeciwne twierdzenie sprzeczne byłoby z zapisami Konstytucji RP i kodeksu postępowania administracyjnego oraz stawiałoby w uprzywilejowanej pozycji inne podmioty, tj. spółki, które nabywać mogą nieruchomości na siebie w przeciwieństwie do osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, które po nabyciu nieruchomości widnieją w księgach wieczystych, jako właściciele, zamiast firmy którą prowadzą. Ponadto Wnioskodawca zarzuca, że naruszone zostały też art. 53 ust. 2 w zw. z art. 37 ust. 1 ustawy wdrożeniowej poprzez brak zapewnienia Wnioskodawcom równego dostępu do informacji o warunkach i sposobie wyboru projektów, w szczególności przez nieprawidłowe sformułowanie sposobu oceny poszczególnych kryteriów. Równocześnie Wnioskodawca do protestu załączył opinię prawną w przedmiotowej sprawie sporządzoną przez Kancelarię Radcy Prawnego Piotra Jaros.

Odpowiadając na powyższe zarzuty IZ RPO WP wskazuje, co następuje:

Wskazać trzeba w pierwszej kolejności, że w ramach przedmiotowego naboru Regulamin konkursu w § 16 część B ust. 5 stanowi, iż: *„Warunkiem pozytywnej oceny formalnej jest spełnienie przez projekt wszystkich kryteriów formalnych. Jeżeli projekt nie spełnia choćby jednego kryterium, uzyskuje ocenę negatywną.”* Ponadto Regulamin konkursu w § 16 część B ust. 3 wskazuje, że: *„Ocena formalna jest oceną 0/1, co oznacza, że weryfikacja dokonywana jest pod kątem spełnienia lub niespełnienia danego kryterium”.*

W niniejszej sprawie wniosek został oceniony negatywnie z powodu niespełnienia kryterium formalnego standardowego pn. *Kwalifikowalność zakresu rzeczowego projektu*. Badanie pod kątem spełnienia ww. kryterium polega na weryfikacji czy:

- zakres rzeczowy projektu jest zgodny z celem działania i typem projektu wymienionymi w SZOOP obowiązującym na dzień ogłoszenia naboru wniosków;
- zakres rzeczowy projektu jest zgodny z szczegółowymi zasadami określonymi w regulaminie konkursu;
- zakres rzeczowy projektu jest zgodny z wytycznymi wydanymi przez ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego;
- projekt jest realizowany na terenie województwa podkarpackiego;
- uzupełnienia projektu zostały dokonane prawidłowo;
- wnioskodawca nie złożył w ramach konkursu więcej wniosków niż określono w regulaminie konkursu. Weryfikacja wnioskodawcy w tym zakresie dokonywana jest na podstawie nr NIP.

Zgodnie z wyjaśnieniem do tego kryterium istnieje możliwość poprawy/uzupełnienia projektu w zakresie ww. kryterium (zgodnie z art. 45 ust. 3 ustawy wdrożeniowej).

W niniejszej sprawie przyczyną niespełnienia analizowanego kryterium jest niezgodność zakresu rzeczowego projektu ze szczegółowymi zasadami określonymi w § 4 ust. 8 Regulaminu konkursu poprzez brak wymaganego w niniejszym konkursie tytułu prawnego, do dysponowania nieruchomością, tj. prawa własności lub prawa wieczystego użytkowania.

Zgodnie z § 4 ust. 8 Regulaminu konkursu: *„Infrastruktura nabyta lub wytworzona w ramach projektu musi być zlokalizowana w województwie podkarpackim. Wnioskodawca na dzień złożenia wniosku o dofinansowanie musi posiadać prawo do dysponowania nieruchomością na cele związane z realizacją projektu. Tytułem prawnym do dysponowania nieruchomością może być wyłącznie prawo własności lub prawo wieczystego użytkowania”.*

Natomiast cytując *Instrukcję przygotowania załączników do wniosku o dofinansowanie, Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020, Oś priorytetowa I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działanie 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałanie: 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu: Rozwój MŚP (regionalna pomoc inwestycyjna), Nabór nr RPPK.01.04.01-IZ-00-18-005/18*, stanowiącą załącznik nr 4 do Regulaminu konkursu, jako załącznik nr 5 do wniosku pn. *Dokument, potwierdzający prawo do dysponowania nieruchomością* należało przedłożyć odpis z księgi wieczystej lub wydruk z elektronicznej księgi wieczystej dostępny na stronie internetowej www.ekw.ms.gov.pl, potwierdzający posiadanie przez Wnioskodawcę na dzień złożenia wniosku o dofinansowanie prawa do dysponowania nieruchomością na cele związane z realizacją projektu.

Ponadto na etapie trwania naboru wniosków o dofinansowanie w ramach konkursu nr RPPK.01.04.01-IZ-00-18-005/18 ogłoszonego w działaniu 1.4 Instytucja Zarządzająca udzielała odpowiedzi na indywidualne zapytania Wnioskodawców. Celem zapewnienia równego dostępu do wsparcia w ramach konkursu ww. pytania i odpowiedzi zamieszczane były pod następującym adresem strony internetowej IZ RPO WP: <https://rpo.podkarpackie.pl/index.php/pytania-i-odpowiedzi/dzialanie-1-4/rozwoj-msp-nabor-2018>. Na etapie zadawania pytań wątpliwości w ramach przedmiotowego konkursu budziły uregulowania § 4 ust. 8 Regulaminu konkursu dot. obowiązku posiadania tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością na cele związane z realizacją projektu wynikającego wyłącznie z prawa własności lub prawa wieczystego użytkowania. Między innymi zadano pytanie czy przedsiębiorca prowadzący jednoosobową działalność gospodarczą – będący w związku małżeńskim i nie posiadający rozdzielności majątkowej – składając wniosek aplikacyjny na przedsięwzięcie obejmujące inwestycję na działce będącej małżeńską współwłasnością majątkową zostanie wykluczony na etapie oceny formalnej wniosku.

W odpowiedzi na powyższe wątpliwości Instytucja Zarządzająca wskazała, iż: *„Zgodnie z zapisami Regulaminu konkursu (§ 4 ust. 8) Infrastruktura nabyta lub wytworzona w ramach projektu musi być zlokalizowana w województwie podkarpackim. Wnioskodawca na dzień złożenia wniosku o dofinansowanie musi posiadać prawo do dysponowania nieruchomością na cele związane z realizacją projektu. Tytułem prawnym do dysponowania nieruchomością może być wyłącznie prawo własności lub prawo wieczystego użytkowania. W przedstawionej sytuacji tj. w przypadku gruntu będącego własnością Wnioskodawcy, który prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą i jego współmałżonka, wspomniany wyżej warunek Regulaminu nie jest zachowany. Zatem projekt nie może uzyskać dofinansowania w ramach niniejszego konkursu.”*

Należy stwierdzić, że IZ RPO WP korzystając z uprawnienia danego jej przez ustawodawcę, określiła wymagania dotyczące realizacji projektów w niniejszym konkursie. Instytucja Zarządzająca działając zgodnie z art. 41 ust 1 ustawy wdrożeniowej przeprowadza konkurs na podstawie określonego przez siebie regulaminu. Regulamin konkursu jest dokumentem wiążącym zarówno Instytucję Zarządzającą jak i Wnioskodawców biorących udział w niniejszym naborze. Na szczególną rolę jaką pełni Regulamin konkursu w postępowaniu konkursowym zwrócił uwagę Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 22 marca 2018 r. o sygn. akt: III SA/Po 69/18: *„Mając na uwadze normatywny charakter regulaminu konkursu stwierdzić należy, że jako akt tworzący system realizacji odpowiednich programów, przyjętych na podstawie stosownych umocowań ustawowych, przyznanych instytucjom zarządzającym, regulamin konkursu, określany m.in. jako swoiste bądź niezorganizowane źródło prawa, stanowi kryterium oceny legalności rozstrzygnięcia konkursowego, łącznie z odpowiednimi przepisami prawa powszechnie obowiązującego. Regulamin stanowi swoiste uszczegółowienie, które wynika ze szczególnego charakteru prowadzonego postępowania konkursowego. W zależności od rodzaju przyjętego sposobu realizacji postępowania konkursowego w regulaminie sprecyzowane są wymogi konkursowe, które obowiązują wnioskodawców ubiegających się o dofinansowanie.”*

Wnioskodawca w złożonym w przedmiotowym naborze wniosku o dofinansowanie projektu pn. *Wprowadzenie na rynek innowacyjnych zabudów modułowych przez firmę AW-POL Waldemar Olejniczak* w pkt A.8 wniosku pn. *Miejsce realizacji projektu* określił, że projekt realizowany będzie na terenie województwa podkarpackiego w miejscowości Podborze. Natomiast w pkt B.3 Biznesplanu pn. *Miejsce realizacji projektu* wykazał jako miejsce realizacji projektu działkę nr 1164/2 zlokalizowaną w miejscowości Podborze, zaś celem potwierdzenia posiadania prawa do dysponowania ww. nieruchomością wskazał następujący numer księgi wieczystej TB1M/00087497/8.

Natomiast jak wynika z przedłożonego w ramach załącznika nr 5 do wniosku wydruku z elektronicznej księgi wieczystej nr TB1M/00087497/8, stan z dnia

11.02.2019 r., prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Mielcu, V Wydział ksiąg wieczystych, właścicielami działki nr 1164/2 zlokalizowanej w miejscowości Podborze są Waldemar Janusz Olejniczak oraz Łucja Regina Olejniczak, których wielkość udziału w prawie wynosi 1/1. Dodatkowo w księdze wieczystej znalazły się zapisy świadczące o tym, że jest to wspólność ustawowa majątkowa małżeńska.

Taki stan rzeczy opisany we wniosku o dofinansowanie i załącznikach wskazuje, iż zakres rzeczowy przedmiotowego projektu nie jest zgodny ze szczegółowymi zasadami określonymi w § 4 ust. 8 Regulaminu konkursu. Wnioskodawca nie posiada tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością, na której ma realizować projekt, jakim jest prawo własności lub użytkowania wieczystego.

Z uwagi na fakt, iż w przypadku Wnioskodawcy nieruchomość, o której mowa wyżej objęta jest ustawową wspólnością majątkową małżeńską należy sięgnąć do przepisów ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2017 r., poz. 682 z późn. zm.) – dalej: k.r.o., regulujących ustrój majątkowy małżeński oraz przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019, poz. 1145 t.j.) - dalej: k.c., regulujących prawo własności i inne prawa rzeczowe.

Zgodnie z art. 31 § 1 k.r.o. z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków. Każdy z małżonków może samodzielnie zarządzać majątkiem wspólnym, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej. Wykonywanie zarządu obejmuje czynności, które dotyczą przedmiotów majątkowych należących do majątku wspólnego, w tym czynności zmierzające do zachowania tego majątku (art. 36 § 2). Przedmiotami majątkowymi służącymi małżonkowi do wykonywania zawodu lub prowadzenia działalności zarobkowej małżonek ten zarządza samodzielnie. W razie przemijającej przeszkody drugi małżonek może dokonywać niezbędnych bieżących czynności (art. 36 § 3). Zgodnie zaś z art. 36¹ § 1 k.r.o. małżonek może sprzeciwić się czynności zarządu majątkiem wspólnym zamierzonej przez drugiego małżonka, z wyjątkiem czynności w bieżących sprawach życia codziennego lub zmierzającej do zaspokojenia zwykłych potrzeb rodziny albo podejmowanej w ramach działalności zarobkowej.

Z istoty cytowanych przepisów k.r.o. regulujących wspólność majątkową wynika, że jest to wspólność bezudziałowa. Każdy przedmiot wchodzący w skład majątku objętego wspólnością majątkową małżeńską staje się przedmiotem bezudziałowej współwłasności czyli wspólności małżonków. W orzecznictwie przeważa pogląd, zgodnie z którym wspólność ustawowa, która jest ściśle związana

ze stosunkiem prawnym o charakterze osobistym zachodzącym między małżonkami (małżeństwem), jest współwłasnością łączną uregulowaną w kodeksie cywilnym.¹

Definicję współwłasności zawiera art. 195 k.c. W myśl tego przepisu ze współwłasnością mamy do czynienia gdy własność tej samej rzeczy przysługuje niepodzielnie kilku osobom. Przedmiotem wspólnego prawa jest jedna rzecz, wspólne prawo przysługuje kilku osobom niepodzielnie, żadnemu ze współwłaścicieli nie przysługuje wyłączne prawo do fizycznie określonej części rzeczy, lecz każdy ze współwłaścicieli ma jednakowe prawo do całej rzeczy, ograniczone jedynie takim samym prawem innych współwłaścicieli. Zarząd i sposób korzystania z rzeczy wspólnej określa ustawa lub umowa lub orzeczenie sądu. Współwłasność jest albo współwłasnością w częściach ułamkowych albo współwłasnością łączną przy czym współwłasność łączną regulują przepisy dotyczące stosunków, z których ona wynika. (art. 196 k.c.).

Cechami charakterystycznymi współwłasności łącznej, zwanej w doktrynie współwłasnością do niepodzielnej ręki, są bezudziałowość oraz trwałe powiązanie z konkretnym stosunkiem prawnym, bez którego współwłasność łączna nie może istnieć. Bezudziałowość oznacza, że własność nieruchomości przysługuje w całości każdemu współwłaścicielowi (niesamodzielnie, lecz łącznie z innymi współwłaścicielami, którym własność ta przysługuje również w całości). Nie występują tu udziały we własności rozumiane jako jej ułamkowe części. Jak już wykazano przykładem takiej współwłasności jest m.in. wspólność majątkowa małżeńska, ściśle związana ze stosunkiem prawnym o charakterze osobistym zachodzącym między małżonkami.

Współwłasność odróżnić należy od własności uregulowanej w art. 140 k.c. Własność jest najszerszą formą korzystania z rzeczy. Z definicji własności znajdującej się w art. 140 k.c. wynika, że „*W granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swego prawa,*

¹ Patrz wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 6 lutego 2019 sygn. akt. I ACa 207/18: „*Majątek wspólny musi być traktowany tak jak każda inna prawnie wyodrębniona masa majątkowa. Wspólność ustawowa, jako ściśle związana ze stosunkiem prawnym o charakterze osobistym zachodzącym między małżonkami (małżeństwem), jest współwłasnością łączną (art. 196 § 1 k.c.). Jej charakterystycznymi, istotnymi cechami, różniącymi ją od współwłasności w częściach ułamkowych, jest to, że:*

1) jest to wspólność bezudziałowa,

2) w czasie jej trwania małżonkowie nie mogą rozporządzać swoimi prawami do majątku wspólnego i nie mogą wyzbyć się ich na rzecz osób trzecich, a co więcej, stosownie do art. 35, żadne z małżonków nie może rozporządzić ani nawet zobowiązać się do rozporządzenia udziałem, który w razie ustania wspólności przypadnie mu w majątku wspólnym lub w poszczególnych przedmiotach należących do tego majątku, ani żądać podziału majątku wspólnego.

Poza tym, w odróżnieniu od współwłasności w częściach ułamkowych, która jest prawem własności kilku osób do jednej rzeczy, wspólność ustawowa jest wspólnością masy majątkowej mieszczącej się w pojęciu mienia określonego w art. 44 k.c., mogącej obejmować wiele różnych praw majątkowych (własność, użytkowanie wieczyste, ograniczone prawa rzeczowe, prawa obligacyjne) (Piasecki Kazimierz (red.), Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, wyd. V, opublikowano: LexisNexis 2011, LEX)."

Patrz także: Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 lipca 2015 r., sygn. akt. SK 26/14.

w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą.”

Granice własności wyznaczają przepisy ustaw, zasady współżycia społecznego, społeczno-gospodarcze przeznaczenie własności. Własność została ukształtowana jako najpełniejsze, skuteczne erga omnes prawo do władania rzeczą. Jest to prawo podstawowe w tym sensie, że z niego wywodzą się słabsze prawa i rozwijają się różne kategorie prawne, a co za tym idzie, większość instytucji prawa cywilnego jest w sposób mniej lub bardziej bezpośredni związana z własnością, która jest ważną kategorią także w obrębie innych gałęzi prawa. Własność jako prawna forma apropiacji jest więc pierwotna w stosunku do innych form władania rzeczami, które z niej się wywodzą. Jest ona zatem najprostszą, najszerszą i najbardziej bezpośrednią prawną formą władania rzeczą.²

Celem odróżnienia prawa współwłasności od własności, można sięgnąć do podziału praw rzeczowych ukształtowanego w księdze II Kodeksu cywilnego pn. *Własność i inne prawa rzeczowe*. Kategorie praw rzeczowych stanowią: własność (uregulowana w tytule I, dziale II, III i V k.c.), z której wyodrębnia się współwłasność (uregulowaną w tytule I, dziale IV k.c.), użytkowanie wieczyste (uregulowane w tytule II k.c.) oraz prawa rzeczowe ograniczone (uregulowane w tytule III k.c.). Sam fakt uregulowania prawa własności i współwłasności w tym samym tytule, odrębnych działach nie może stanowić podstawy do utożsamiania prawa współwłasności z własnością. Współwłasność jest pochodną prawa własności, niemniej jednak powyższe nie uprawnia do traktowania tych tytułów prawnych jako tożsamy. Współwłasność od własności w głównej mierze odróżnia brak wyłącznego władztwa nad rzeczą – w przypadku współwłasności prawo posiadania rzeczy, prawo korzystania z rzeczy i pobierania z niej pożytków przysługuje każdemu współwłaścicielowi niepodzielnie, podczas gdy w przypadku prawa własności wykonywanie ww. praw przysługuje tylko jednemu podmiotowi – właścicielowi.

Wskazuje się, że brak kompleksowej regulacji prawnej analizowanego rodzaju współwłasności, czyli wspólności majątkowej (wspólność ustawowa) wynika z tego, że jej specyfika jest uzależniona od specyfiki stosunku podstawowego, z którego się wywodzi, ze względu m.in. na odmienną funkcję, jaką pełni (np. stanowiąc „zaplecze ekonomiczne” związku małżeńskiego). Z uwagi na fakt, iż w polskim ustawodawstwie brak jest ogólnej regulacji wspólności praw, to należy uznać, że do wspólności praw rzeczowych, a także innych praw podmiotowych, w kwestiach nieuregulowanych stosować należy odpowiednio przepisy o współwłasności rzeczy. W piśmiennictwie wskazuje się, że zawarcie małżeństwa z ustrojem wspólności ustawowej odnośnie do rzeczy wchodzących w skład wspólności ustawowej małżonków jest przykładem powstania współwłasności, na co wskazywano już w niniejszym uzasadnieniu.

² Fras Mariusz (red.), Habdas Magdalena (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Tom II. Własność i inne prawa rzeczowe (art. 126-352)

Mając na uwadze obowiązujący stan prawny, w szczególności zapisy Kodeksu cywilnego oraz Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego wskazać należy, iż IZ RPO WP prawidłowo dokonała interpretacji zapisów dotyczących własności i innych praw rzeczowych. Oddzielenie własności od współwłasności, zarówno ułamkowej jak i łącznej, ma swoje uzasadnienie w cytowanych w niniejszej uchwale zapisach ww. kodeksów. Wnioskodawca miał zapewnić niczym nieograniczoną możliwość dysponowania nieruchomością, na której będzie realizowana inwestycja zarówno w trakcie realizacji projektu jak i w okresie jego trwałości. IZ RPO WP enumeratywnie wymieniła w § 4 ust. 8 Regulaminu konkursu dwie formy prawa do dysponowania nieruchomością, tj. własność i wieczyste użytkowanie, tworząc katalog zamknięty. Wykazanie przez Wnioskodawcę każdego innego prawa do dysponowania nieruchomością takiego jak współwłasność, dzierżawa, najem nie spełniało warunku ustanowionego Regulaminem konkursu, a co za tym idzie skutkowało negatywną oceną wniosku. Należy zaznaczyć, że dopuszczenie, na etapie oceny wniosku o dofinansowanie, innej formy dysponowania nieruchomością prowadziłoby do interpretacji rozszerzającej ww. zapisu Regulaminu konkursu, prowadząc do nierównego traktowania Wnioskodawców. Odnosząc się do zarzutów podniesionych w proteście stwierdza się, że jeżeli dopuszczono by współwłasność jako formę dysponowania nieruchomością to w przypadku osób prowadzących działalność gospodarczą dochodziłoby do sytuacji, w której to współmałżonek byłby pośrednim współodbiorcą wsparcia przeznaczonego wyłącznie Wnioskodawcy. Należy mieć bowiem na względzie, że w trakcie trwania małżeństwa (lub do czasu zniesienia wspólności) każdy przedmiot objęty majątkiem wspólnym małżonków należy jednocześnie do każdego z małżonków. Powyższe oznacza, że każdemu z małżonków przysługuje prawo posiadania rzeczy, korzystania z niej i pobierania pożytków. Co więcej małżeńska wspólność majątkowa prowadzi nie tylko do powstania współwłasności określonych rzeczy, ale także wspólności całych mas majątkowych i praw. IZ RPO WP wprost wskazała w Regulaminie konkursu, że prawo do dysponowania musi posiadać Wnioskodawca, a jest nim w tym przypadku osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, tj. Waldemar Olejniczak prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą AW-POL Waldemar Olejniczak, którego dane znajdują się w punkcie A.2 wniosku o dofinansowanie pn. *Nazwa Wnioskodawcy*. Reasumując tytułem prawnym do dysponowania nieruchomością w przedmiotowym konkursie może być wyłącznie prawo własności lub prawo wieczystego użytkowania, które w niniejszej sprawie miało być udokumentowane poprzez przedłożenie odpisu księgi wieczystej potwierdzającej prawo do dysponowania nieruchomością na cele związane z realizacją projektu. Na podstawie przedłożonego przez Wnioskodawcę wydruku z elektronicznej księgi wieczystej stwierdzono, iż projekt ma być realizowany na nieruchomości, która stanowi wspólność ustawową majątkową małżeńską Pana Waldemara Janusza Olejniczaka oraz Pani Łucji Reginy Olejniczak, co oznacza że nie jest wyłączną własnością Wnioskodawcy, czyli nie wpisuje się w katalog ustanowiony regułami konkursu. Tym samym należy stwierdzić, że zarzuty podniesione w proteście nie stanowią okoliczności prowadzących do uwzględnienia protestu i stwierdzenia,

iż spełnione zostało kryterium formalne standardowe pn. *Kwalifikowalność zakresu rzeczowego projektu*.

IZ RPO WP podkreśla, że ocena każdego złożonego wniosku odbywa się na podstawie zapisów przedłożonej dokumentacji w oparciu o Regulamin konkursu i jego załączniki. Wnioskodawca przystępując do konkursu wyraża akceptację dla jego zasad (§ 2 ust. 24 Regulaminu konkursu) i w dalszych swych działaniach w postępowaniu konkursowym, chcąc uzyskać wsparcie finansowe, musi się do tych zasad precyzyjnie stosować. Obowiązek starannego przygotowania dokumentacji aplikacyjnej, zgodnie z wymogami konkursu, ciąży zawsze na wnioskodawcy. Braki w złożonej dokumentacji, czy jej niespójność, skutkujące zakwestionowaniem spełnienia przez wniosek poszczególnych kryteriów, zasadniczo obciążają stronę wnioskującą – patrz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 23 stycznia 2017 r., sygn. akt: I SA/Rz 934/16.

Jednocześnie podkreślenia wymaga fakt, który potwierdza również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie wyrokiem z dnia 14 listopada 2018 r. sygn. akt I SA/Rz 848/18, iż: *„Należy mieć na uwadze, że postępowanie konkursowe nie jest „zwykłym” postępowaniem administracyjnym (przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się w bardzo ograniczonym zakresie wskazanym w art. 50 ustawy wdrożeniowej), ale ma charakter szczególny, jego reguły są zasadniczo wyznaczone przez instytucję organizującą konkurs, która jest też autorem przepisów normujących zasady postępowania konkursowego. Udział beneficjentów w takim konkursie jest dobrowolny, a przystąpienie do konkursu oznacza zgodę na reguły postępowania określone w ogłoszeniu o naborze, regulaminie konkursu i powiązanych dokumentach.”*

Odnosząc się do zarzutu o charakterze proceduralnym, dotyczącego rzetelności przejrzystości i bezstronności przeprowadzonej oceny wskazuje się, iż Instytucja Zarządzająca wnikliwie, rzetelnie, obiektywnie i bezstronnie przeprowadziła ocenę, działając na podstawie Regulaminu konkursu, który jest zgodny z aktami prawa powszechnie obowiązującego dotyczącymi bezpośrednio konkretnej sfery działalności publicznoprawnej w szczególności z ustawą wdrożeniową, która zawiera wskazania co do wymogów stawianych programom pomocowym w ramach polityki rozwoju. IZ RPO WP wskazuje, iż postępowanie konkursowe prowadzone było w oparciu o Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, Szczegółowy Opis Osi Priorytetowych RPO WP, właściwe wytyczne horyzontalne w rozumieniu ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U z 2018 r., poz. 1431 z późn. zm.). IZ RPO WP zaznacza, iż wszystkim zainteresowanym udziałem w konkursie IZ RPO WP zapewniła równy dostęp do informacji o warunkach i sposobie wyboru projektów do dofinansowania, czym wypełniła swój obowiązek wynikający z art. 37 ustawy wdrożeniowej. Przyjęcie na etapie rozpatrywania protestu odmiennej wykładni § 4 ust. 8 Regulaminu konkursu,

byłoby nie do pogodzenia z normatywnymi zasadami przejrzystości, rzetelności wyboru projektów oraz zasadą równego traktowania Wnioskodawców w dostępie do informacji o warunkach i sposobie wyboru projektów.³ Ponadto podkreślić należy, iż zasady uczestnictwa w konkursie oraz przyznawania dofinansowania znane były Wnioskodawcy już na etapie aplikowania o środki. IZ RPO zamieściła ogłoszenie o naborze w ramach przedmiotowego działania na ogólnodostępnej stronie www.rpo.podkarpackie.pl. Wnioskodawca mógł więc zapoznać się z treścią całości dokumentacji konkursowej, w której to zostały określone zasady składania, uzupełniania i oceny wniosku o dofinansowanie w przedmiotowym działaniu. Podobne stanowisko wyraził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie, który w wyroku z dnia 7 listopada 2018 r., sygn. akt I SA/Rz 885/18: *„Za nierzetelną może być uznana ocena projektu nie zawierająca żadnego uzasadnienia bądź zawierająca uzasadnienie, które nie poddaje się żadnej weryfikacji. Natomiast zasada przejrzystości oceny projektów, o której mowa w art. 37 ust. 1 ustawy wdrożeniowej, realizuje się przede wszystkim w obowiązku powszechnie dostępnej i pełnej informacji o trybie i warunkach wyboru projektów, ustanowieniem jasnych i zrozumiałych dla wnioskodawców kryteriów wyboru projektów, zgodności postępowania właściwej instytucji z ustanowionymi regułami.”*

Ponadto wskazuje się, że załączona do protestu *Opinia prawna w sprawie rozstrzygnięcia Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Podkarpackiego IZ RPO WP 2014-2020 w zakresie negatywnej oceny projektu pn. „Wprowadzenie na rynek innowacyjnych zabudów modułowych przez firmę AW-POL Waldemar Olejniczak”* nie może mieć wpływu na zmianę stanowiska IZ RPO WP w niniejszej sprawie. Stwierdzić należy, że wskazane w opinii stanowisko nie jest dla IZ RPO WP wiążące. Instytucja Zarządzająca nie zna treści zapytania skierowanego do Kancelarii Radcy Prawnego przez Wnioskodawcę, nie wie też czy analiza dokonana została na podstawie wszelkich dostępnych IZ RPO WP informacji i dokumentów. Podczas gdy stanowisko Instytucji Zarządzającej oparte jest na analizie całości zebranej w sprawie dokumentacji, w szczególności na analizie zapisów wniosku o dofinansowanie i jego załączników. Należy ponadto wskazać, że interpretacja zapisów Regulaminu konkursu jest uprawnieniem Instytucji Zarządzającej, a nie Wnioskodawcy na co wskazuje wprost § 22 ust. 1 tego Regulaminu.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności IZ RPO WP stwierdza, że wniosek nie spełnia kryterium formalnego standardowego pn. *Kwalifikowalność zakresu rzeczowego*.

Tym samym IZ RPO WP nie uwzględnia protestu.

³ Patrz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 lutego 2018 r., sygn. akt. II GSK 41/18.

Pouczenie

Na podstawie art. 61 ust. 1, 2, 3 ustawy wdrożeniowej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji o wyniku rozpatrzenia protestu, Wnioskodawca może w tym zakresie wnieść skargę bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie – zgodnie z art. 3 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2018, poz. 1302 z późn. zm.). Skarga wnoszona jest wraz z kompletną dokumentacją w sprawie obejmującą:

- wniosek o dofinansowanie projektu;
- informację o wynikach oceny projektu, o której mowa w art. 46 ust. 3 ustawy wdrożeniowej;
- wniesiony protest;
- informację, o której mowa w art. 58 ust. 1 albo ust. 4 pkt 2, art. 59 albo art. 66 ust. 2 pkt 1 ustawy wdrożeniowej;
- ewentualne załączniki.

Kompletna dokumentacja jest wnoszona w oryginale lub w uwierzytelnionej kopii. Skarga podlega wpisowi stałemu.

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
Władysław Ortyl

Otrzymują:

- 1) AW-POL Waldemar Olejniczak,
- 2) Pani Agnieszka Czuchra – Dyrektor Departamentu Wspierania Przedsiębiorczości,
- 3) a/a.